

εχω να λογαρ⁴/γ<i>αξω</i>> κε οιποί ω μπλαστάλ Νοίκωις</> δωσοι μου μο⁵/λογα κε υστοιρα ωτοι δα μι δοίς τα[κ]ξοι⁶/ πέφτωμε.

[// 1691 Γεναρίου 7, μαρτυρία²/ του Γιώργου Παπά πως είπε ο Γιόβανος του μπα-³/σά Νίκου «δεν σου δίνω ομολογία, έχω να λογαρ⁴/ιάξω». και είπε ο μπασά Νίκος «δώσε μου ομο⁵/λογία και ύστερα ό,τι δα με δες τάξει⁶/ ξεπέφτουμε».]

στ. 1-3 Κατάδεση μάρτυρα ανομοτί, που καταγράφεται σε μορφή διαλόγου.

στ. 3-5 Όπως και στην προηγούμενη εγγραφή, πρέπει να προϋπήρχε απόφαση που έτασσε αποδείξεις (δεν καταχωρίσθηκε στον κώδικα αυτό). Ο εναγόμενος αρνήθηκε να ανανεώσει χρέος του με ομολογία¹, προτείνοντας να γίνει πρώτα η λογάριαση για την εκκαθάριση αμοιβαίων απαιτήσεων («έχω να λογαριάζω») και έπειτα να δώσει χρεωστική ομολογία για το υπόλοιπο, αν προέκυπτε.

στ. 5-6 Ο ενάγων είχε αντιπροτείνει να ανανεώσει ο αντίδικος όλο το χρέος του με ομολογία και μετά τη λογάριαση να γίνει η έκπτωση από το αρχικό ποσό των εκκαθαρισμένων απαιτήσεων.

Το προς απόδειξη δέμα ήταν, προφανώς, αν η συμπεριφορά του οφειλέτη και του δανειστή ήταν σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήδη της Κ.

- Για τη λειτουργία της χρεωστικής ομολογίας βλ. ΕΚΣ, σσ. 184 σημ. 114 και 190.

12

1691/II/8
χ. Πάλκου Θεοδώρου

1153/φ 44r
σχ. 14

Πρακτικό. Δήλωση αξίας εμπορευμάτων. Παρακαταδήκη(;)

⁷/ §Λ1691 φλοιβάροιου 8 οιπρότωστωλογοισοι ω Δήμωις Σπλαδοι³/ δηà τωινι Ταμάσοι¹</> τω πρλαμά απώ εχοί ω Ταμάσοις Ιφα<γ>καρασανοι⁹/ οινοί δηα χοιλοιαδες δεκάπεντε.

[⁷/ 1691 Φλεβαρίου 8 επρωτοστολόγισε ο Δήμος Σπάδη⁸/ δια τον Ταμάση, το πράμα οπού έχει ο Ταμάσης φαγκαρασάνος⁹/ είναι δια χιλιάδες δεκαπέντε.]

Η φύση της δηλώσεως είναι ασαφής, λόγω της πολυσημίας του όρου προτεσταλογίζω στον κώδικα (βλ. π.χ. αν. εγγρ. 6). Το ίδιο ισχύει και για την πρόδεση διά, που μπορεί να σημαίνει «υπέρ», «κατά» ή «περί», για να αναφέρουμε τις συχνότερες σημασίες.

Ο Δήμος Στάδη είναι ενάγων, όπως συνάγεται από την εγγραφή 14 που στοιχειοδετεί αντιδικία.

Πολλές υποδέσεις δα μπορούσαν να διατυπωδούν για το αντικείμενο της διαφοράς. Από το κείμενο της εγγραφής, σε συνδυασμό με τη σχετική της εγγρ. 14, διαπιστώνουμε α) ότι ο Δήμος διαμένει στο Σιμπίου και ο Ταμάσης στο Φαγκαράς, πόλισμα αρκετά απομακρυσμένο· β) ότι δεν συνάγεται σχέση συντροφίας μεταξύ τους. Ο Δήμος Στάδη ανέδεσε ενδεχομένως στον Ταμάση να φυλάξει ή/και να εκποιήσει το εμπόρευμα σε εμποροπανηγύρεις και εβδομαδιαίες αγορές της περιοχής, χωρίς να υπάρχει σχέση εργασίας, αλλά παρακαταδήκης ή/και εντολής μεταξύ τους². Επομένως, δα έπρεπε να ορισθεί η αξία των εμπορευμάτων για την απόδοση λογαριασμού³. Ο Ταμάσης προφανώς αμφισβήτησε την αξία που όρισε ο ενάγων.

Το αντικείμενο της διαφοράς συνίσταται στον καδορισμό της αξίας των εμπορευμάτων. Γι' αυτό, δεωρούμε ότι πρόκειται μάλλον για παρακαταδήκη –με ή χωρίς εντολή πωλήσεως.

1. Πρόκειται για Ούγγρο της Τρανσυλβανίας, που όμως είναι μέλος της Κ. Σε διαφορετική περίπτωση, οποιαδήποτε διαδικαστική πράξη έπρεπε να γίνει στο διοικητικό ή το δικαιοδοτικό όργανο της Τρανσυλβανίας που ήταν αρμόδιο για την εδνοτική ομάδα στην οποία ανήκε ο καδ'ού (βλ. ΕΚΣ, σ. 94). Ο Ταμάσης ταυτίζεται πιθανόν με τον Ζέρηνι Ταμάση, ο οποίος υπογράφει, μεταξύ άλλων, το Θ. 32(1695), ό.π., σ. 323. Πρβλ. και αν. εγγρ. 6.
2. Βλ. ό.π., σ. 178.
3. Πρβλ. αν. εγγρ. 6(1690) στ. 5-7 και 7(1690), απόδοση λογαριασμού από πώληση εμπορευμάτων.

13

1691/II(;)8(;)
χ. Πάλκου Θεοδώρου

1153/φ 44r

Πρακτικό. Μαρτυρική κατάδεση. Εταιρεία.

^{10/} Μαρτοιροια του Ζαχαροϊαλ δηα τω ρουχω απο<ν> οιποιροι ω Τουκοϊλις<,>^{11/} α<γ>κλοια κε φοιήλα<ν>τρὰ<.> οιβοικοί δηα φ 1992<> τοσα δαρό^{12/} οι παράνου φ 2292.

[^{10/} Μαρτυρία του Ζαχαρία δια το ρούχο οπού επήρε ο Τουκίλις, ^{11/} άγγλια και φλάντρα. εβήκε δια φ 1.992, τόσα δαρρώ ή παράνω φ 2.292.]

